EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1073/2009,

annettu 21 päivänä lokakuuta 2009,

kansainvälisen linja-autoliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä ja asetuksen (EY) N:o 561/2006 muuttamisesta

(uudelleenlaadittu toisinto)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Yhteisistä säännöistä harjoitettaessa kansainvälistä henkilöliikennettä linja-autoilla 16 päivänä maaliskuuta 1992 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 684/92 ([3]) ja edellytyksistä, joilla muut kuin jäsenvaltiosta olevat liikenteenharjoittajat voivat harjoittaa kansallista maanteiden henkilöliikennettä jäsenvaltiossa, 11 päivänä joulukuuta 1997 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 12/98 ([4]) on tehtävä useita huomattavia muutoksia. Selkeyden ja yksinkertaisuuden vuoksi nämä asetukset olisi laadittava uudelleen ja yhdistettävä yhdeksi asetukseksi.

(2) Yhteisen liikennepolitiikan toteuttaminen edellyttää muun muassa sellaisten yhteisten sääntöjen antamista, joita sovelletaan kansainväliseen henkilöliikenteeseen maantiellä, sekä niiden edellytysten vahvistamista, joilla muut kuin jäsenvaltiosta olevat liikenteenharjoittajat voivat harjoittaa kansallista liikennettä jäsenvaltiossa.

(3) Linja-autoilla harjoitettavaa kansainvälistä henkilöliikennettä koskevien sääntöjen johdonmukaisuuden varmistamiseksi kaikkialla yhteisössä tätä asetusta olisi sovellettava kaikkeen kansainväliseen liikenteeseen yhteisön alueella. Jäsenvaltioista kolmansiin maihin suuntautuvaan liikenteeseen sovelletaan edelleen suurelta osin jäsenvaltioiden ja asianomaisten kolmansien maiden kahdenvälisiä sopimuksia. Sen vuoksi tätä asetusta ei olisi sovellettava siihen osaan jäsenvaltion alueella tehtävästä matkasta, jonka kuluessa matkustajia otetaan kyytiin tai jätetään kyydistä, kunnes yhteisön ja asianomaisten kolmansien maiden välillä on tehty tarpeelliset sopimukset. Sitä olisi kuitenkin sovellettava sellaisen jäsenvaltion alueella, jonka kautta liikennöidään.

(4) Palvelujen tarjoamisen vapaus on eräs yhteisen liikennepolitiikan perusperiaate ja edellyttää, että kaikille jäsenvaltioiden liikenteenharjoittajille taataan pääsy kansainvälisille liikennemarkkinoille ilman kansalaisuuteen tai sijoittautumispaikkaan perustuvaa syrjintää.

(5) Linja-autoilla harjoitettavan kansainvälisen henkilöliikenteen edellytyksenä olisi oltava yhteisön liikennelupa. Valvontaviranomaisten erityisesti muualla kuin liikenteenharjoittajan sijoittautumisjäsenvaltiossa suorittamien tehokkaiden tarkastusten helpottamiseksi liikenteenharjoittajia olisi vaadittava pitämään oikeaksi todistettu jäljennös yhteisön liikenneluvasta jokaisessa ajoneuvossaan. Olisi määriteltävä yhteisön liikennelupien myöntämisen ja peruuttamisen edellytykset, niiden voimassaoloajat ja niiden käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. On tarpeen säätää myös yhteisön liikenneluvan ja sen oikeaksi todistettujen jäljennösten ulkoasua ja muita ominaisuuksia koskevista yksityiskohtaisista vaatimuksista.

(6) Tienvarsitarkastukset olisi tehtävä siten, ettei niihin sisälly suoraa tai epäsuoraa syrjintää maanteiden liikenteenharjoittajan kansallisuuden tai sijoittautumisvaltion taikka ajoneuvon rekisteröintivaltion perusteella.

(7) Markkinoiden kysynnän täyttämiseksi olisi säädettävä joustavista järjestelyistä, jollei säännöllistä erityisliikennettä sekä tiettyä satunnaisliikennettä koskevista edellytyksistä muuta johdu.

(8) Vaikka säännöllisen liikenteen olisi säilyttävä luvanvaraisena, tiettyjä sääntöjä olisi muutettava, erityisesti lupien myöntämistä koskevien menettelyjen osalta.

([1]) EUVL C 10, 15.1.2008, s. 44.

([2]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 5. kesäkuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 9. tammikuuta 2009 (EUVL C 62 E, 17.3.2009, s. 25), Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 24. syyskuuta 2009.

([3]) EYVL L 74, 20.3.1992, s. 1.

([4]) EYVL L 4, 8.1.1998, s. 10.

(9) Lupa säännöllisen liikenteen harjoittamiseen olisi vastaisuudessa annettava luvan myöntämistä koskevan menettelyn perusteella, jollei ole selvästi yksilöityjä hakijasta johtuvia syitä sen epäämiseen. Asianomaisiin markkinoihin liittyvänä epäämisperusteena olisi käytettävä joko sitä, että hakemuksen kohteena oleva liikenne aiheuttaisi vakavaa haittaa sellaisen vastaavan liikenteen kannattavuudelle, jota harjoitetaan yhden tai useamman julkisen palvelun tarjoamista koskevan sopimuksen mukaisesti asianomaisilla suorilla reittiosuuksilla, tai sitä, että palvelun pääasiallisena tarkoituksena ei ole matkustajien kuljettaminen eri jäsenvaltioissa sijaitsevien paikkojen välillä.

(10) Muiden kuin jäsenvaltiosta olevien liikenteenharjoittajien olisi annettava harjoittaa kansallista maanteiden henkilöliikennettä, mutta kunkin liikennemuodon ominaispiirteet olisi otettava huomioon. Tällainen kabotaasiliikenne olisi suoritettava yhteisön lainsäädäntöä, kuten tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 15 päivänä maaliskuuta 2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 561/2006 ([1]), sekä vastaanottavassa jäsenvaltiossa tietyillä aloilla voimassa olevaa kansallista lainsäädäntöä noudattaen.

(11) Palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16 päivänä joulukuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY ([2]) säännöksiä sovelletaan kabotaasiliikennettä harjoittaviin kuljetusyrityksiin.

(12) Muiden kuin jäsenvaltiosta olevien liikenteenharjoittajien harjoittama säännöllinen liikenne olisi sallittava, tietyin edellytyksin ja erityisesti vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädäntöä noudattaen, ainoastaan, jos sitä harjoitetaan osana kansainvälistä säännöllistä liikennettä, kaupunki- ja seutuliikennettä lukuun ottamatta.

(13) Jäsenvaltioiden olisi avustettava toisiaan vastavuoroisesti tämän asetuksen asianmukaisessa soveltamisessa.

(14) Hallinnollisia muodollisuuksia olisi mahdollisuuksien mukaan kevennettävä luopumatta kuitenkaan tarkastuksista ja seuraamuksista, joilla taataan tämän asetuksen oikea soveltaminen ja täytäntöönpanon tehokas valvonta. Tätä varten olisi voimassa olevia yhteisön liikenneluvan peruuttamista koskevia sääntöjä selvennettävä ja tehostettava. Nykyisiä sääntöjä olisi mukautettava siten, että ne mahdollistavat tehokkaat seuraamukset sellaisista vakavista rikkomuksista, jotka on tehty muussa jäsenvaltiossa kuin sijoittautumisjäsenvaltiossa. Seuraamusten olisi oltava syrjimättömiä ja rikkomusten vakavuuteen suhteutettuja. Asetettujen seuraamusten osalta olisi oltava mahdollista hakea muutosta.

(15) Jäsenvaltioiden olisi merkittävä maantiekuljetusyrityksiä koskevaan kansalliseen sähköiseen rekisteriinsä kaikki liikenteenharjoittajien vakavat rikkomukset, jotka ovat johtaneet seuraamuksiin.

(16) Kansallisten viranomaisten välisen tiedonvaihdon helpottamiseksi ja tehostamiseksi jäsenvaltioiden olisi käytettävä tietojen vaihtoon maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevista yhteisistä säännöistä 21 päivänä lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1071/2009 ([3]) mukaisesti perustettuja kansallisia yhteyspisteitä.

(17) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([4]) mukaisesti.

(18) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta vahvistaa eräiden sellaisten asiakirjojen muoto, joita käytetään tätä asetusta sovellettaessa, sekä mukauttaa tämän asetuksen liitteet I ja II tekniikan kehitykseen. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

(19) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi erityisesti tehokkaiden, oikeasuhteisten ja varoittavien seuraamusten osalta.

(20) Matkailun ja ympäristöystävällisten liikennevälineiden käytön edistämiseksi asetusta (EY) N:o 561/2006 olisi muutettava siten, että kansainvälistä satunnaista henkilöliikennettä linja-autolla kertaluonteisesti harjoittava kuljettaja voi lykätä viikoittaista lepoaikaa enintään kaksitoista perättäistä 24 tunnin jaksoa, jos hän harjoittaa henkilöliikennetoimintaa, joka ei tyypillisesti sisällä jatkuvaa ja pitkäkestoista ajamista. Tällainen lykkääminen olisi sallittava vain hyvin tiukoin ehdoin, joilla taataan tieturvallisuus ja joissa otetaan huomioon kuljettajien työolosuhteet, muun muassa velvollisuus ottaa viikoittaiset lepoajat välittömästi ennen tätä työvuoroa ja sen jälkeen. Komission olisi valvottava tarkasti tämän poikkeuksen käyttöä. Jos tilanne, jolla tämän poikkeuksen käyttöä perustellaan, muuttuu merkittävästi ja jos poikkeus johtaa tieturvallisuuden heikkenemiseen, komission olisi ryhdyttävä tarvittaviin toimiin.

([1]) EUVL L 102, 11.4.2006, s. 1.
([2]) EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1.
([3]) Katso tämän virallisen lehden sivu 51.
([4]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

(21) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa toiminnan tavoitetta, joka on linja-autoilla harjoitettavaa kansainvälistä henkilöliikennettä koskevien sääntöjen johdonmukaisuuden varmistaminen kaikkialla yhteisössä, vaan se voidaan laajuutensa ja vaikutustensa vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan sellaiseen kansainväliseen henkilöliikenteeseen, joka tapahtuu linja-autoilla yhteisön alueella ja jota harjoittavat toisen lukuun tai omaan lukuun jäsenvaltioon sen lainsäädännön mukaisesti sijoittautuneet liikenteenharjoittajat ja jonka harjoittamiseen käytetään kyseisessä jäsenvaltiossa rekisteröityjä ajoneuvoja, jotka ovat tähän sopivia ja jotka on rakenteensa ja varustuksensa puolesta tarkoitettu kuljettaja mukaan lukien yli yhdeksän henkilön kuljettamiseen, sekä ajoneuvojen liikkumiseen tyhjinä tällaisen liikenteen yhteydessä.

Ajoneuvon vaihtaminen tai kuljetuksen keskeytyminen sen vuoksi, että osa matkasta voidaan tehdä toisella liikennevälineellä, ei vaikuta tämän asetuksen soveltamiseen.

2. Kun on kyse liikenteestä jäsenvaltiosta kolmanteen maahan ja päinvastoin, tätä asetusta sovelletaan siihen osaan matkasta, joka tapahtuu minkä tahansa jäsenvaltion alueella, jonka kautta liikennöidään. Sitä ei sovelleta siihen jäsenvaltion alueella tapahtuvaan matkan osaan, jonka kuluessa matkustajia otetaan kyytiin tai jätetään kyydistä, niin kauan kuin yhteisön ja kyseisen kolmannen maan välillä ei ole tehty tarvittavaa sopimusta.

3. Siihen asti kun 2 kohdassa tarkoitetut sopimukset on tehty, tämä asetus ei vaikuta jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kahdenvälisissä sopimuksissa oleviin määräyksiin, jotka koskevat liikennettä jäsenvaltiosta kolmanteen maahan ja päinvastoin.

4. Tätä asetusta sovelletaan toisen lukuun harjoitettavaan maanteiden kansalliseen henkilöliikenteeseen, jota muu kuin jäsenvaltiosta oleva liikenteenharjoittaja harjoittaa tilapäisesti siten kuin V luvussa säädetään.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) ”kansainvälisellä liikenteellä”:

   a) ajoneuvolla suoritettavaa matkaa, jonka lähtöpaikka ja saapumispaikka sijaitsevat kahdessa eri jäsenvaltiossa ja joka voi tapahtua yhden tai useamman jäsenvaltion tai kolmannen maan kautta;

   b) ajoneuvolla suoritettavaa matkaa, jonka lähtöpaikka ja saapumispaikka sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa, kun matkustajia otetaan kyytiin ja jätetään kyydistä toisen jäsenvaltion alueella tai kolmannessa maassa;

   c) jäsenvaltiosta kolmanteen maahan tai päinvastoin ajoneuvolla suoritettavaa matkaa, joka voi tapahtua yhden tai useamman jäsenvaltion tai kolmannen maan kautta;

   d) kolmansien maiden välillä ajoneuvolla suoritettavaa matkaa, joka tapahtuu yhden tai useamman jäsenvaltion alueen kautta;

2) ”säännöllisellä liikenteellä” liikennettä, jolla huolehditaan henkilöliikenteestä määrätyin väliajoin määrätyllä reitillä ja jolla matkustajia otetaan kyytiin ja jätetään kyydistä ennalta vahvistetuissa pysähdyspaikoissa;

3) ”säännöllisellä erityisliikenteellä”, sen järjestäjästä riippumatta, säännöllistä liikennettä, jolla huolehditaan vain tiettyjen matkustajaryhmien kuljetuksesta ilman muita matkustajia;

4) ”satunnaisliikenteellä” liikennettä, joka ei sisälly säännöllisen liikenteen määritelmään, säännöllinen erityisliikenne mukaan luettuna, ja jolle on erityisesti ominaista, että siinä on kyse asiakkaan tai liikenteenharjoittajan omasta aloitteesta muodostetun ryhmän kuljettamisesta;

5) ”omaan lukuun harjoitettavalla liikenteellä” liikennettä, jonka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voittoa tai kaupallista hyötyä tavoittelematta järjestää siten, että:

   — liikenne on vain kyseisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tavanomaisen toiminnan liitännäistoiminto, ja

   — liikenteeseen käytetyt ajoneuvot ovat kyseisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön omaisuutta tai tämä on hankkinut ne lykkäävin ehdoin tai ne on hankittu pitkäaikaisella leasingsopimuksella, ja kyseisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön henkilökuntaan kuuluva taikka luonnollinen henkilö itse tai yrityksen palvelukseen ottama tai sen käyttöön sopimuksen perusteella asetettu henkilöstö kuljettaa niitä;

6) ”vastaanottavalla jäsenvaltiolla” jäsenvaltiota, jossa liikenteenharjoittaja harjoittaa toimintaa ja joka ei ole liikenteenharjoittajan sijoittautumisjäsenvaltio;

7) ”kabotaasiliikenteellä” joko

— maanteiden kansallista henkilöliikennettä, jota liikenteenharjoittaja harjoittaa toisen lukuun ja tilapäisesti vastaanottavassa jäsenvaltiossa, tai

— matkustajien ottamista kyytiin tai jättämistä kyydistä samassa jäsenvaltiossa kansainvälisen säännöllisen liikenteen yhteydessä, tämän asetuksen säännösten mukaisesti ja edellyttäen, että se ei ole kyseisen liikenteen pääasiallinen tarkoitus;

8) ”yhteisön tieliikennelainsäädännön vakavalla rikkomuksella” rikkomuksia, joista voi seurata asetuksen (EY) N:o 1071/2009 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun hyvän maineen menettäminen ja/tai yhteisön liikenneluvan peruuttaminen määräajaksi tai kokonaan.

3 artikla

Palvelujen tarjoamisen vapaus

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettu toisen lukuun liikennettä harjoittava liikenteenharjoittaja saa tämän asetuksen mukaisesti harjoittaa linja-autoilla säännöllistä liikennettä, mukaan lukien säännöllinen erityisliikenne ja satunnaisliikenne, ilman kansalaisuuteen tai sijoittautumispaikkaan perustuvaa syrjintää, jos:

a) hänellä on kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen markkinoille pääsyä koskevien edellytysten mukaisesti oikeus harjoittaa sijoittautumisjäsenvaltiossa linja-autolla säännöllistä liikennettä, säännöllinen erityisliikenne tai satunnaisliikenne mukaan lukien;

b) hän täyttää yhteisön säännösten mukaiset edellytykset kansallisen ja kansainvälisen maanteiden henkilöliikenteen harjoittajan ammattiin pääsylle; ja

c) hän täyttää kuljettajiin ja ajoneuvoihin sovellettavien vaatimusten osalta vaatimukset, joista säädetään erityisesti tiettyjen moottoriajoneuvoluokkien nopeudenrajoittimien asentamisesta ja käytöstä yhteisössä 10 päivänä helmikuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/6/ETY [1], tiettyjen yhteisössä liikkuvien tieliikenteen ajoneuvojen suurimmista kansallisessa ja kansainvälisessä liikenteessä sallituista mitoista ja suurimmista kansainvälisessä liikenteessä sallituista painoista 25 päivänä heinäkuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/53/EY [2] ja maanteiden tavara- ja henkilöliikenteeseen tarkoitettujen tiettyjen ajoneuvojen kuljettajien perustason ammattipätevyydestä ja jatkokoulutuksesta 15 päivänä heinäkuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/59/EY [3].

2. Edellä 1 artiklassa tarkoitettu omaan lukuun liikennettä harjoittava liikenteenharjoittaja saa harjoittaa 5 artiklan 5 kohdan nojalla liikennettä ilman kansallisuuteen tai sijoittautumispaikkaan perustuvaa syrjintää, jos:

a) hänellä on oikeus harjoittaa sijoittautumisjäsenvaltiossa liikennettä linja-autoilla kansallisen lainsäädännön markkinoille pääsyä koskevien edellytysten mukaisesti; ja

b) hän täyttää kuljettajiin ja ajoneuvoihin sovellettavien vaatimusten osalta ne, joista säädetään erityisesti direktiiveissä 92/6/ETY, 96/53/EY ja 2003/59/EY.

II LUKU

YHTEISÖN LIIKENNELUPA JA MARKKINOILLE PÄÄSY

4 artikla

Yhteisön liikennelupa

1. Kansainvälisen henkilöliikenteen harjoittaminen linja-autoilla edellyttää sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten myöntämää yhteisön liikennelupaa.

2. Sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on annettava liikenneluvan haltijalle yhteisön liikenneluvan alkuperäiskappale, joka liikenteenharjoittajan on säilytettävä, sekä siitä sellainen määrä oikeaksi todistettuja jäljennöksiä, joka vastaa yhteisön liikenneluvan haltijan kansainväliseen henkilöliikenteeseen käyttämien niiden ajoneuvojen lukumäärää, jotka ovat joko täysin tämän omistuksessa taikka muulla tavoin tämän hallinnassa esimerkiksi osamaksu-, vuokra- tai leasingsopimuksella.

Yhteisön liikenneluvan ja sen oikeaksi todistettujen jäljennösten on oltava liitteessä II esitetyn mallin mukaisia. Niissä on oltava ainakin kaksi liitteessä I lueteltua turvaominaisuutta.

Komissio mukauttaa liitteet I ja II tekniikan kehitykseen. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa muita kuin tämän asetuksen keskeisiä osia, hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen

Yhteisön liikenneluvassa ja sen oikeaksi todistetuissa jäljennöksissä on oltava myöntäneen viranomaisen leima, allekirjoitus ja sarjanumero. Yhteisön liikenneluvan ja oikeaksi todistettujen jäljennösten sarjanumerot on merkittävä asetuksen (EY) N:o 1071/2009 16 artiklassa säädettyyn maantiekuljetusyrityksiä koskevaan kansalliseen sähköiseen rekisteriin osana asianomaisen liikenteenharjoittajan tiedostoa.

3. Yhteisön liikennelupa myönnetään liikenteenharjoittajan nimellä ja sitä ei saa siirtää toiselle. Oikeaksi todistettu jäljennös yhteisön liikenneluvasta on pidettävä kussakin liikenteenharjoittajan ajoneuvossa ja se on esitettävä minkä hyvänsä tarkastusviranomaisen pyynnöstä.

[1] EYVL L 57, 2.3.1992, s. 27.
[2] EYVL L 235, 17.9.1996, s. 59.
[3] EUVL L 226, 10.9.2003, s. 4.

4. Yhteisön liikennelupa myönnetään enintään kymmeneksi vuodeksi, ja se voidaan uusia.

Ennen tämän asetuksen soveltamispäivää annetut yhteisön liikenneluvat ja niiden oikeaksi todistetut jäljennökset ovat voimassa niiden voimassaoloajan päättymiseen asti.

5. Yhteisön liikennelupaa koskevaa hakemusta tehtäessä tai uusittaessa tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti, sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, täyttääkö liikenteenharjoittaja tai täyttääkö tämä edelleen 3 artiklan 1 kohdassa säädetyt vaatimukset.

6. Jos 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset eivät täyty, sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kieltäydyttävä myöntämästä tai uusimasta yhteisön liikennelupaa taikka peruutettava se ja perusteltava päätöksensä.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisön liikenneluvan hakija tai haltija voi hakea muutosta sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten päätökseen evätä tai peruuttaa tämä liikennelupa.

8. Jäsenvaltiot voivat päättää, että yhteisön liikennelupa antaa oikeuden myös kansallisen liikenteen harjoittamiseen.

5 artikla

Markkinoille pääsy

1. Säännöllisen liikenteen on oltava kaikkien käytettävissä, ja siihen voi tarvittaessa liittyä pakollinen paikanvaraus.

Tällainen liikenne edellyttää III luvun säännösten mukaista lupaa.

Säännöllinen liikenne jäsenvaltiosta kolmanteen maahan ja päinvastoin edellyttää jäsenvaltion ja kolmannen maan ja tarvittaessa kauttakulkujäsenvaltion kahdenvälisen sopimuksen mukaista lupaa, kunnes tarvittava sopimus yhteisön ja kyseisen kolmannen maan välillä on tehty.

Liikenteen harjoittamisen edellytysten mukauttaminen ei vaikuta siihen, onko liikenne säännöllistä.

Sellaisen rinnakkaisen tai väliaikaisen liikenteen järjestämistä, joka palvelee samaa yleisöä kuin olemassa oleva säännöllinen liikenne, tiettyjen pysähdyspaikkojen käytön lopettamista ja säännöllistä liikennettä palvelevien lisäpysähdysten käyttöönottoa koskevat samat säännöt kuin olemassa olevaa säännöllistä liikennettä.

2. Säännölliseen erityisliikenteeseen sisältyvät:

a) työntekijöiden kuljettaminen kodin ja työpaikan välillä;

b) koululaisten ja opiskelijoiden kuljettaminen oppilaitokseen ja takaisin.

Se seikka, että liikennejärjestelyjä voidaan muunnella käyttäjien vaihtelevien tarpeiden mukaan, ei vaikuta siihen, onko kyse säännöllisestä erityisliikenteestä.

Säännöllisen erityisliikenteen harjoittaminen ei edellytä III luvun mukaista lupaa, jos siitä on tehty sopimus järjestäjän ja liikenteenharjoittajan välillä.

3. Satunnaisliikenteen harjoittaminen ei edellytä III luvun mukaista lupaa.

Sellaisen rinnakkaisen tai väliaikaisen liikenteen järjestäminen, joka on verrattavissa olemassa olevaan säännölliseen liikenteeseen ja joka palvelee sen kanssa samaa asiakaskuntaa, edellyttää kuitenkin III luvussa säädetyn menettelyn mukaisesti myönnettävää lupaa.

Satunnaisliikenne voi olla aika ajoin tarjottavaa olematta sen vuoksi muuta kuin satunnaisliikennettä.

Liikenteenharjoittajaryhmä, joka toimii saman sopimuskumppanin lukuun, voi harjoittaa satunnaisliikennettä, ja matkustajat voivat jatkaa matkaa toisen samaa liikenteenharjoittajaryhmää edustavan liikenteenharjoittajan kyydissä jonkun jäsenvaltion alueella.

Komissio vahvistaa menettelyt, joilla tällaisten liikenteenharjoittajien nimet ja matkan varrella sijaitsevat yhteyspisteet ilmoitetaan asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Tyhjien ajoneuvojen kuljettaminen 2 kohdan kolmannessa alakohdassa ja 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun liikenteen yhteydessä ei myöskään edellytä lupaa.

5. Omaan lukuun harjoitettava liikenne perustuu todistuksiin ja sitä eivät koske mitkään lupajärjestelmät.

Sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, jossa auto on rekisteröity, on annettava todistukset, jotka ovat voimassa koko matkan, mukaan lukien kauttakulku.

Komissio vahvistaa todistusten muodon. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

III LUKU

LUVANVARAINEN SÄÄNNÖLLINEN LIIKENNE

6 artikla

Luvan laatu

1. Liikenneluvat myönnetään liikenteenharjoittajan nimellä ja niitä ei saa siirtää toiselle. Luvan saanut liikenteenharjoittaja voi kuitenkin sen jäsenvaltion, jonka alueella lähtöpaikka sijaitsee, toimivaltaisen viranomaisen, jäljempänä ”lupaviranomainen”, suostumuksella hoitaa liikennettä alihankkijan välityksellä. Tässä tapauksessa luvassa on mainittava alihankkijan nimi ja tämän asema. Alihankkijan on täytettävä 3 artiklan 1 kohdassa säädetyt ehdot. Tämän kohdan soveltamiseksi lähtöpaikalla tarkoitetaan jompaakumpaa liikenteen päätepysäkkiä.

Jos yritykset toimivat yhdessä harjoittaakseen säännöllistä liikennettä, lupa on annettava kaikkien yritysten nimellä ja siinä on mainittava kaikkien liikenteenharjoittajien nimet. Lupa on annettava liikenteen järjestämisestä vastuulliselle yritykselle ja jäljennös siitä muille yrityksille.

2. Lupa on voimassa enintään viisi vuotta. Voimassaoloaikaa voidaan lyhentää joko hakijan pyynnöstä tai sellaisten jäsenvaltioiden viranomaisten keskinäisellä suostumuksella, joiden alueella matkustajia otetaan kyytiin tai jätetään kyydistä.

3. Luvassa on eriteltävä seuraavat seikat:

a) liikennelaji;

b) matkareitti, erityisesti on mainittava lähtö- ja saapumispaikka;

c) luvan voimassaoloaika;

d) pysähdykset ja aikataulut.

4. Komissio vahvistaa lupien muodon. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

5. Lupa oikeuttaa sen haltijan tai haltijat hoitamaan säännöllistä liikennettä kaikkien niiden jäsenvaltioiden alueilla, joiden kautta matkareitti kulkee.

6. Säännöllistä liikennettä harjoittava liikenteenharjoittaja voi käyttää lisäajoneuvoja selviytyäkseen väliaikaisista ja poikkeuksellisista tilanteista. Tällaisia lisäajoneuvoja voidaan käyttää ainoastaan, jos noudatetaan samoja, 3 kohdassa tarkoitettua lupaa koskevia ehtoja.

Tällöin liikenteenharjoittajan on varmistettava, että ajoneuvoissa on seuraavat asiakirjat:

a) jäljennös säännöllisen liikenteen harjoittamiseen oikeuttavasta luvasta;

b) jäljennös säännöllisen liikenteen harjoittajan ja sen yrityksen välisestä sopimuksesta, joka antaa lisäajoneuvot käyttöön, tai vastaava asiakirja;

c) oikeaksi todistettu jäljennös lisäajoneuvot käyttöön antaneelle liikenteen harjoittajalle myönnetystä yhteisön liikenneluvasta.

7 artikla

Lupahakemusten toimittaminen

1. Säännöllistä liikennettä koskevat lupahakemukset on toimitettava lupaviranomaiselle.

2. Komissio vahvistaa hakemusten muodon. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Luvan hakijan on annettava kaikki tarpeellisiksi katsomansa tai lupaviranomaisen pyytämät täydentävät tiedot ja erityisesti säännöllinen ajosuunnitelma, jonka avulla voidaan valvoa ajo- ja lepoaikoja koskevan yhteisön lainsäädännön noudattamista, sekä jäljennös yhteisön liikenneluvasta.

8 artikla

Lupamenettely

1. Lupa annetaan kaikkien niiden jäsenvaltioiden viranomaisten yhteisellä suostumuksella, joiden alueella matkustajia otetaan kyytiin tai jätetään kyydistä. Lupaviranomaisen on toimitettava yhdessä oman arvionsa kanssa hakemuksen jäljennös ja jäljennökset kaikista muista tarpeellisista asiakirjoista mainituille viranomaisille sekä niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joiden alueet ylitetään ottamatta matkustajia kyytiin tai jättämättä matkustajia kyydistä.

2. Niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, joilta on pyydetty suostumusta, on ilmoitettava hakemusta koskeva päätöksensä lupaviranomaisille kahden kuukauden kuluessa. Tämä määräaika lasketaan vastaanottotodistuksesta ilmenevästä suostumuspyynnön vastaanottopäivästä. Jos niiden jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten antama päätös, joilta on pyydetty suostumusta, on kielteinen, siinä on oltava asianmukaiset perustelut. Jos lupaviranomainen ei saa vastausta kahden kuukauden kuluessa, katsotaan viranomaisten, joilta on pyydetty lausuntoa, antaneen suostumuksensa, ja lupaviranomainen voi myöntää luvan.

Niiden jäsenvaltioiden viranomaiset, joiden alue ylitetään ottamatta matkustajia kyytiin tai jättämättä matkustajia kyydistä, voivat ilmoittaa huomionsa lupaviranomaiselle ensimmäisessä alakohdassa säädettyjen määräaikojen kuluessa.

3. Lupaviranomaisen on tehtävä päätös hakemuksen johdosta neljän kuukauden kuluessa siitä, kun liikenteenharjoittaja on toimittanut hakemuksen.

4. Lupa myönnetään, paitsi jos:

a) hakija on kykenemätön harjoittamaan hakemuksen mukaista liikennettä niillä välineillä, jotka hänellä on käytössään;

b) hakija on jättänyt noudattamatta kansallisia tai kansainvälisiä tieliikennesäännöksiä ja erityisesti kansainvälisen tieliikenteen lupaehtoja ja -vaatimuksia tai on rikkonut vakavasti yhteisön tieliikennelainsäädäntöä, erityisesti ajoneuvoja koskevien vaatimusten ja kuljettajien ajo- ja lepoaikojen osalta;

c) lupaehtoja ei ole noudatettu, kun kyse on luvan uusimista koskevasta hakemuksesta;

d) jäsenvaltio katsoo yksityiskohtaisen selvityksen perusteella, että kyseinen liikenne aiheuttaisi vakavaa haittaa sellaisen vertailukelpoisen liikenteen, joka kuuluu yhden tai useamman, yhteisön oikeuden mukaisen julkisen palvelun tarjoamista koskevan sopimuksen soveltamisalaan, kannattavuudelle kyseisillä suorilla osuuksilla. Jäsenvaltion on tällöin asetettava syrjimättömyysperiaatetta noudattaen arviointiperusteet sen määrittämiseksi, aiheuttaisiko se liikenne, jota varten lupaa haetaan, vakavaa haittaa edellä mainitun vertailukelpoisen liikenteen kannattavuudelle, ja ilmoitettava ne komission pyynnöstä sille;

e) jäsenvaltio katsoo yksityiskohtaisen selvityksen perusteella, että palvelun pääasiallisena tarkoituksena ei ole kuljettaa matkustajia eri jäsenvaltioissa sijaitsevien pysähdyspaikkojen välillä.

Jos olemassa oleva kansainvälinen linja-autoilla harjoitettava liikenne aiheuttaa vakavaa haittaa sellaisen vertailukelpoisen liikenteen kannattavuudelle kyseisillä suorilla osuuksilla, joka kuuluu yhden tai useamman, yhteisön oikeuden mukaisen julkisen palvelun tarjoamista koskevan sopimuksen soveltamisalaan, jäsenvaltio voi poikkeuksellisista syistä, joita ei voitu ennakoida luvan myöntämisajankohtana, ja komission suostumuksella peruuttaa määräajaksi tai kokonaan luvan harjoittaa kyseistä kansainvälistä liikennettä annettuaan kuusi kuukautta tätä ennen kyseiselle liikenteenharjoittajalle asiaa koskevan ennakkoilmoituksen.

Liikenteenharjoittajan tarjoamat muiden maantieliikenteen harjoittajien hintoja alemmat hinnat tai se, että joku muu maantieliikenteen harjoittaja jo harjoittaa liikennettä kyseisellä yhteydellä, ei saa olla yksin peruste hakemuksen hylkäämiselle.

5. Lupaviranomainen sekä kaikkien niiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat mukana 1 kohdassa säädetyssä sopimukseen pääsyä koskevassa menettelyssä, voivat hylätä hakemukset ainoastaan syistä, joista säädetään tässä asetuksessa.

6. Kun 1–5 kohdassa säädetty menettely on saatettu päätökseen, lupaviranomaisen on myönnettävä lupa tai virallisesti hylättävä hakemus.

Päätös hakemuksen hylkäämisestä on perusteltava. Jäsenvaltioiden on taattava, että liikenteenharjoittajille annetaan siinä tapauksessa, että niiden hakemus hylätään, tilaisuus esittää huomautuksia.

Lupaviranomaisen on ilmoitettava kaikille 1 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille päätöksestään ja lähetettävä niille jäljennös luvasta.

7. Jos 1 kohdassa tarkoitetussa sopimukseen pääsyä koskevassa menettelyssä ei saavuteta tulosta, jonka perusteella lupaviranomainen voi päättää hakemuksesta, yksi tai useampi 1 kohdan mukaisesti kuulluista jäsenvaltioista voi saattaa asian komission käsiteltäväksi kahden kuukauden kuluessa siitä, kun kielteisestä päätöksestä on ilmoitettu.

8. Kuultuaan kyseisiä jäsenvaltioita komissio tekee neljän kuukauden kuluessa lupaviranomaisen ilmoituksen vastaanottamisesta päätöksen, joka tulee voimaan kolmenkymmenen päivän kuluttua siitä, kun asiasta on ilmoitettu kyseisille jäsenvaltioille.

9. Komission päätöstä sovelletaan siihen asti, kun kyseisten jäsenvaltioiden kesken päästään sopimukseen.

9 artikla

Luvan uusiminen ja muuttaminen

Mitä 8 kohdassa säädetään, sovelletaan soveltuvin osin luvan uusimista tai luvanvaraisen liikenteen ehtojen muutoksia koskeviin hakemuksiin.

Jos liikenteen harjoittamisen edellytykset muuttuvat vain vähän, erityisesti jos ajojaksoja, maksuja ja aikatauluja tarkistetaan, lupaviranomaisen on toimitettava ainoastaan muutosta koskevat tiedot muille jäsenvaltioille, joita asia koskee.

Kyseiset jäsenvaltiot voivat sopia, että lupaviranomainen päättää yksin liikenteen harjoittamisen ehtojen muutoksista.

10 artikla

Luvan raukeaminen

1. Säännölliseen liikenteeseen oikeuttava lupa raukeaa sen voimassaoloajan loputtua tai kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun lupaviranomainen on saanut luvanhaltijalta tiedon aikomuksesta lopettaa liikenne, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista 23 päivänä lokakuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1370/2007 ([1]) soveltamista. Tällainen ilmoitus on perusteltava asianmukaisesti.

2. Jos tarvetta liikenteeseen ei enää ole, 1 kohdassa säädetty aika on yksi kuukausi.

3. Lupaviranomaisen on ilmoitettava luvan raukeamisesta muiden sellaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joita asia koskee.

([1]) EUVL L 315, 3.12.2007, s. 1.

4. Luvanhaltijan on ilmoitettava kyseistä liikennettä käyttäville liikenteen lopettamisesta kuukautta aikaisemmin käyttämällä sopivaa julkista tiedotuskanavaa.

11 artikla

Liikenteenharjoittajien velvollisuudet

1. Muutoin kuin ylivoimaisen esteen sattuessa säännöllistä liikennettä harjoittavan liikenteenharjoittajan on luvan raukeamiseen asti toteutettava kaikki toimenpiteet sen varmistamiseksi, että liikenne täyttää jatkuvuutta, säännöllisyyttä ja kuljetuskapasiteettia koskevat vaatimukset ja on toimivaltaisen viranomaisen 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti asettamien edellytysten mukaista.

2. Liikenteenharjoittajan on esitettävä matkareitti, linja-auton pysähdykset, aikataulut, kuljetusmaksut ja -ehdot tavalla, jolla varmistetaan tällaisen tiedon olevan kaikkien käyttäjien saatavilla.

3. Kyseiset jäsenvaltiot voivat yhteisellä sopimuksella ja luvanhaltijan suostumuksella muuttaa säännöllisen liikenteen toimintaolosuhteita, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1370/2007 soveltamista.

IV LUKU

SATUNNAISLIIKENNE JA MUU LIIKENNE, JOKA EI OLE LUVANVARAISTA

12 artikla

Valvonta-asiakirjat

1. Edellä 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua liikennettä lukuun ottamatta satunnaisliikenteen harjoittaminen edellyttää kuljetuskirjaa.

2. Liikenteenharjoittajan, joka harjoittaa satunnaisliikennettä, on täytettävä kuljetuskirja ennen jokaista matkaa.

3. Kuljetuskirjassa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

a) liikennelaji;

b) pääasiallinen reitti;

c) kuljetukseen osallistuvat liikenteenharjoittajat.

4. Sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, johon liikenteenharjoittaja on sijoittautunut, tai kyseisten viranomaisten nimeämät elimet toimittavat kuljetuskirjavihot.

5. Komissio vahvistaa kuljetuskirjan ja kuljetuskirjavihon muodon sekä niiden käyttötavan. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

6. Edellä 5 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetun säännöllisen erityisliikenteen osalta sopimus tai sen oikeaksi todistettu jäljennös katsotaan valvonta-asiakirjaksi.

13 artikla

Paikalliset retket

Liikenteenharjoittaja voi kansallisen satunnaisliikenteen puitteissa harjoittaa satunnaisliikennettä (paikalliset retket) muussa kuin sellaisessa jäsenvaltiossa, johon liikenteenharjoittaja on sijoittautunut.

Tällainen liikenne on tarkoitettu matkustajille, jotka eivät asu maassa ja joita sama liikenteenharjoittaja on aiemmin kuljettanut jossain ensimmäisessä alakohdassa mainitussa kansainvälisessä liikenteessä ja jotka kuljetetaan takaisin saman liikenteenharjoittajan tai liikenteenharjoittajaryhmän samalla ajoneuvolla tai toisella ajoneuvolla.

V LUKU

KABOTAASI

14 artikla

Yleinen periaate

Toisen lukuun maanteiden henkilöliikennettä harjoittavalla liikenteenharjoittajalla, jolla on yhteisön liikennelupa, on tässä luvussa säädetyin edellytyksin ja ilman kansallisuuteen tai sijoittautumispaikkaan perustuvaa syrjintää oikeus harjoittaa 15 artiklassa tarkoitettua kabotaasiliikennettä.

15 artikla

Sallittu kabotaasiliikenne

Kabotaasiliikenne on sallittu seuraavan liikenteen osalta:

a) säännöllinen erityisliikenne, jos kuljetuksen järjestäjän ja liikenteenharjoittajan välinen sopimus koskee sitä;

b) satunnaisliikenne;

c) säännöllinen liikenne, jota harjoittaa tämän asetuksen mukaisesti muu kuin vastaanottavasta jäsenvaltiosta oleva liikenteenharjoittaja säännöllisen kansainvälisen liikenteen yhteydessä, lukuun ottamatta liikennettä, joka vastaa kaupunkikeskuksen tai taajaman taikka tämän keskuksen tai taajaman ja esikaupunkialueiden välisiä kuljetustarpeita. Kabotaasiliikennettä ei saa harjoittaa erillään kyseisestä kansainvälisestä liikenteestä.

16 artikla

Kabotaasiliikenteeseen sovellettavat säännöt

1. Jollei yhteisön säännöksissä toisin säädetä, kabotaasiliikenteen harjoittamiseen sovelletaan seuraavien seikkojen osalta vastaanottavan jäsenvaltion voimassa olevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä:

a) kuljetussopimusta koskevat ehdot;

b) tieliikenteen ajoneuvojen painot ja mitat;

c) tiettyjen matkustajaryhmien eli koululaisten, lasten ja liikuntarajoitteisten kuljetukseen liittyvät vaatimukset;

d) ajo- ja lepoajat;

e) liikenteen arvonlisävero.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut painot ja mitat voivat tarvittaessa ylittää liikenteenharjoittajan sijoittautumisjäsenvaltiossa sovellettavat painot ja mitat, mutta ne eivät saa missään tapauksessa ylittää vastaanottavan jäsenvaltion kansalliselle liikenteelle asettamia rajoituksia eivätkä direktiivin 96/53/EY 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa todisteissa mainittuja teknisiä ominaisuuksia.

2. Jollei yhteisön lainsäädännöstä muuta johdu, kabotaasiliikenteen harjoittaminen 15 artiklan c alakohdassa säädetyn liikenteen osana on vastaanottavan jäsenvaltion niiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten alaista, jotka koskevat lupia, tarjouspyyntömenettelyjä, liikennöitäviä yhteyksiä, säännöllisyyttä, jatkuvuutta, vuorovälejä sekä reittejä.

3. Kabotaasiliikenteeseen käytettävien ajoneuvojen on oltava kansainvälisessä liikenteessä sallituille ajoneuvoille asetettujen teknisten rakennetta ja varustelua koskevien standardien mukaisia.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja kansallisia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä on sovellettava muihin kuin jäsenvaltiosta oleviin liikenteenharjoittajiin samoin edellytyksin kuin vastaanottavaan jäsenvaltioon sijoittautuneisiin liikenteenharjoittajiin siten, että estetään kaikki kansalaisuuteen tai sijoittautumispaikkaan perustuva syrjintä.

17 artikla

Kabotaasiliikenteen valvonta-asiakirjat

1. Satunnaisliikennettä olevan kabotaasiliikenteen harjoittaminen edellyttää 12 artiklassa tarkoitettua kuljetuskirjaa, joka on pidettävä mukana ajoneuvossa ja vaadittaessa esitettävä mille hyvänsä tarkastusviranomaiselle.

2. Kuljetuskirjaan on merkittävä seuraavat tiedot:

a) kuljetuksen lähtö- ja saapumispaikka;

b) kuljetuksen lähtö- ja päättymispäivä.

3. Kuljetuskirja annetaan sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai elimen vahvistamina 12 artiklassa tarkoitettuina vihkoina.

4. Kun on kyse säännöllisestä erityisliikenteestä, liikenteenharjoittajan ja kuljetuksen järjestäjän välinen sopimus tai sen oikeaksi todistettu jäljennös muodostaa valvonta-asiakirjan.

Kuljetuskirja on kuitenkin täytettävä kuukausittaisen yhteenvedon muodossa.

5. Käytetyt kuljetuskirjat on palautettava sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tai elimelle tämän viranomaisen tai elimen vahvistamia menettelyjä noudattaen.

VI LUKU

VALVONTA JA SEURAAMUKSET

18 artikla

Matkaliput

1. Säännöllistä erityisliikennettä lukuun ottamatta säännöllisen liikenteen harjoittajien on käytettävä joko henkilökohtaisia tai ryhmämatkalippuja, joista käyvät ilmi:

a) lähtö- ja saapumispaikka sekä tarpeen vaatiessa paluumatka;

b) lipun voimassaoloaika;

c) kuljetuksen hinta.

2. Edellä 1 kohdassa säädetty matkalippu on esitettävä minkä hyvänsä toimivaltaisen tarkastusviranomaisen pyynnöstä.

19 artikla

Tienvarsi- ja yritystarkastukset

1. Lupa tai valvonta-asiakirja on pidettävä ajoneuvossa ja se on esitettävä minkä hyvänsä toimivaltaisen tarkastusviranomaisen pyynnöstä.

2. Kansainvälistä henkilöliikennettä linja-autolla harjoittavien liikenteenharjoittajien on sallittava kaikki ja erityisesti ajo- ja lepoaikoja koskevat tarkastukset, jotka tehdään liikenteen asianmukaisen hoitamisen varmistamiseksi. Tätä asetusta sovellettaessa valvontaviranomaisilla on oikeus:

a) tarkastaa yrityksen liikenteenharjoittamista koskevat asiakirjat;

b) ottaa yrityksen tiloissa jäljennöksiä tai otteita edellä mainituista asiakirjoista;

c) päästä kaikkiin yrityksen tiloihin, alueille ja ajoneuvoihin;

d) vaatia nähdäkseen asiakirjoissa tai tietokannoissa olevia tietoja.

20 artikla

Keskinäinen avunanto

Jäsenvaltioiden on avustettava toisiaan varmistaakseen tämän asetuksen soveltamisen ja valvonnan. Niiden on vaihdettava tietoja asetuksen (EY) N:o 1071/2009 18 artiklan mukaisesti perustettujen kansallisten yhteyspisteiden välityksellä.

21 artikla

Yhteisön liikennelupien ja muiden lupien peruuttaminen

1. Sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, johon liikenteenharjoittaja on sijoittautunut, on peruutettava yhteisön liikennelupa, jos luvanhaltija:

a) ei enää täytä 3 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä; tai

b) on antanut vääriä tietoja yhteisön liikenneluvan myöntämistä varten.

2. Lupaviranomaisen on peruutettava lupa, jos luvanhaltija ei enää täytä niitä edellytyksiä, joiden perusteella tämän asetuksen mukainen lupa on annettu, erityisesti, jos tätä pyytää jäsenvaltio, johon liikenteenharjoittaja on sijoittautunut. Tämän viranomaisen on välittömästi ilmoitettava tästä kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

22 artikla

Rikkomuksista aiheutuvat seuraamukset sijoittautumisjäsenvaltiossa

1. Jos on kyse yhteisön tieliikennelainsäädännön vakavasta rikkomuksesta, joka on tehty tai todettu missä tahansa jäsenvaltiossa, erityisesti ajoneuvoja koskevien vaatimusten, kuljettajien ajo- ja lepoaikojen sekä 5 artiklan 1 kohdan viidennessä alakohdassa tarkoitetun rinnakkaisen tai väliaikaisen liikenteen luvattoman harjoittamisen osalta, on sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, johon rikkomukseen syyllistynyt liikenteenharjoittaja on sijoittautunut, toteutettava asianomaiset tutkintatoimet, joihin voi kuulua varoitus, jos siitä on säädetty kansallisessa lainsäädännössä. Tämä voi johtaa muun muassa seuraavien hallinnollisten seuraamusten määräämiseen:

a) joidenkin tai kaikkien yhteisön liikenneluvan oikeaksi todistettujen jäljennösten peruuttaminen määräajaksi tai kokonaan;

b) yhteisön liikenneluvan peruuttaminen määräajaksi tai kokonaan.

Nämä seuraamukset voidaan määritellä sen jälkeen, kun asiassa on tehty lopullinen päätös, ja niissä on otettava huomioon yhteisön liikenneluvan haltijan tekemien rikkomusten vakavuus sekä tämän hallussa olevan kansainvälistä liikennettä koskevan luvan oikeaksi todistettujen jäljennösten kokonaismäärä.

2. Sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava sen jäsenvaltion, jossa rikkomus todettiin, toimivaltaisille viranomaisille mahdollisimman pian ja viimeistään kuuden viikon kuluessa niiden asiaa koskevasta lopullisesta päätöksestä, onko tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä seuraamuksia määrätty, ja jos on, mitä niistä.

Jos tällaisia seuraamuksia ei ole määrätty, sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava ratkaisun syyt.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että liikenteenharjoittajaan kohdistuneet seuraamukset ovat kokonaisuudessaan oikeassa suhteessa rikkomukseen tai rikkomuksiin, joista nämä seuraamukset määrättiin, ja että niissä otetaan huomioon jäsenvaltiossa, jossa rikkomus todettiin, samasta rikkomuksesta mahdollisesti määrätyt seuraamukset.

4. Tämän artiklan soveltaminen ei vaikuta sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, johon liikenteenharjoittaja on sijoittautunut, mahdollisuuteen saattaa asia kansallisen tuomioistuimen käsiteltäväksi. Jos tällainen menettely pannaan vireille, kyseisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa rikkomukset todettiin.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liikenteenharjoittajilla on oikeus hakea muutosta hallinnollisiin seuraamuksiin, joita niille on määrätty tämän artiklan nojalla.

23 artikla

Rikkomuksista aiheutuvat seuraamukset vastaanottavassa jäsenvaltiossa

1. Jos jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten tietoon tulee tämän asetuksen tai yhteisön tieliikennelainsäädännön vakava rikkomus, jonka tekijäksi voidaan osoittaa muu kuin jäsenvaltiosta oleva liikenteenharjoittaja, jäsenvaltion, jonka alueella rikkomus on todettu, on toimitettava liikenteenharjoittajan sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot mahdollisimman pian ja viimeistään kuuden viikon kuluessa siitä, kun asiassa tehtiin niiden lopullinen päätös:

a) kuvaus rikkomustapauksesta sekä rikkomuksen tekoaika ja -paikka;

b) rikkomuksen luokka, tyyppi ja vakavuusaste; ja

c) määrätyt ja toteutetut seuraamukset.

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää, että sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset määräävät hallinnollisia seuraamuksia 22 artiklan mukaisesti.

2. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä seuraamuksia muulle kuin jäsenvaltiosta olevalle liikenteenharjoittajalle, joka on rikkonut tätä asetusta tai liikennettä koskevaa kansallista tai yhteisön lainsäädäntöä kabotaasiliikenteen yhteydessä kyseisen jäsenvaltion alueella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rikosoikeudellista syytteeseen asettamista. Nämä seuraamukset on määrättävä syrjimättömyysperiaatetta noudattaen, ja ne voivat käsittää muun muassa varoituksen tai, vakavan rikkomuksen osalta, tilapäisen kabotaasiliikenteen harjoittamiskiellon sen vastaanottavan jäsenvaltion alueella, jossa rikkomus on tapahtunut.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liikenteenharjoittajilla on oikeus hakea muutosta hallinnollisiin seuraamuksiin, joita niille on määrätty tämän artiklan nojalla.

24 artikla

Merkitseminen kansalliseen sähköiseen rekisteriin

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisön tieliikennelainsäädännön vakavat rikkomukset, joihin niiden alueelle sijoittautuneet liikenteenharjoittajat ovat syyllistyneet ja jotka ovat johtaneet jonkin jäsenvaltion määräämään seuraamukseen, sekä yhteisön liikenneluvan tai sen oikeaksi todistetun jäljennöksen peruuttaminen määräajaksi tai kokonaan, merkitään maantiekuljetusyritysten kansalliseen sähköiseen rekisteriin. Rekisteriin tehdyt merkinnät, jotka koskevat yhteisön liikenneluvan peruuttamista määräajaksi tai kokonaan, on säilytettävä tietokannassa ainakin kahden vuoden ajan peruuttamisajan päättymisestä, kun kyse on määräajaksi peruuttamisesta, tai peruuttamispäivästä, kun on kyse pysyvästä peruuttamisesta.

VII LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANO

25 artikla

Jäsenvaltioiden väliset sopimukset

1. Jäsenvaltiot voivat tehdä kahdenvälisiä ja monenvälisiä sopimuksia tämän asetuksen mukaisen liikenteen vapauttamisesta edelleen, erityisesti niiltä osin, kuin ne koskevat lupajärjestelmää ja valvonta-asiakirjojen yksinkertaistamista tai poistamista erityisesti rajaseuduilla.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista 1 kohdan mukaisesti tehdyistä sopimuksista.

26 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa tieliikenteen valvontalaitteista 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3821/85 ([1]) 18 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 5 kohdan b alakohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

27 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä niitä seuraamuksia, joita sovelletaan tämän asetuksen säännösten rikkomiseen, koskevat säännöt, ja niiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet näiden sääntöjen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöistä komissiolle viimeistään 4 päivänä joulukuuta 2011 ja ilmoitettava sille viipymättä niitä koskevista myöhemmistä muutoksista.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki nämä toimenpiteet toteutetaan ilman liikenteenharjoittajien kansallisuuteen tai sijoittautumispaikkaan perustuvaa syrjintää.

28 artikla

Raportointi

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle joka toinen vuosi edellisen vuoden aikana säännölliselle liikenteelle annettujen lupien määrä sekä kyseisen raportointijakson päättyessä voimassa olevien säännöllisen liikenteen lupien kokonaismäärä. Nämä tiedot on annettava erikseen jokaisen säännöllisen liikenteen määrämaan osalta. Jäsenvaltioiden on myös ilmoitettava komissiolle tiedot säännöllisen erityisliikenteen ja satunnaisliikenteen muodossa harjoitetusta kabotaasiliikenteestä, jota jäsenvaltiosta olevat liikenteenharjoittajat ovat harjoittaneet raportointijakson aikana.

2. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava komissiolle joka toinen vuosi tilastotiedot niiden lupien määrästä, jotka on myönnetty kabotaasiliikenteen harjoittamiseen 15 artiklan c alakohdassa tarkoitetun säännöllisen liikenteen muodossa.

3. Komissio vahvistaa 2 kohdassa tarkoitettujen tilastotietojen toimittamisessa käytettävän taulukon muodon. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Jäsenvaltioiden on vuosittain viimeistään 31 päivänä tammikuuta ilmoitettava komissiolle niiden liikenteenharjoittajien lukumäärä, joilla edellisen vuoden 31 päivänä joulukuuta oli yhteisön liikennelupa, sekä kyseisenä päivänä liikenteessä olleiden ajoneuvojen lukumäärää vastaava oikeiksi todistettujen jäljennösten lukumäärä.

29 artikla

Asetuksen (EY) N:o 561/2006 muuttaminen

Lisätään asetuksen (EY) N:o 561/2006 8 artiklaan kohta seuraavasti:

”6a. Poiketen siitä, mitä 6 kohdassa säädetään, kansainvälisen satunnaisen henkilöliikenteen kuljettaja, sellaisena kuin tämä on määritelty kansainvälisen linja-autoliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä 21 päivänä lokakuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1073/2009 (*), voi lykätä viikoittaista lepoaikaa enintään kaksitoista perättäistä 24 tunnin jaksoa edellisestä säännönmukaisesta viikoittaisesta lepoajasta laskettuna, edellyttäen että:

a) palvelun kesto on vähintään 24 perättäistä tuntia jossain toisessa jäsenvaltiossa tai tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvassa kolmannessa maassa kuin siinä, josta kuljetus lähti liikkeelle;

b) poikkeuksen soveltamisen jälkeen kuljettaja ottaa:

i) joko kaksi säännönmukaista viikoittaista lepoaikaa, tai

([1]) EYVL L 370, 31.12.1985, s. 8.

ii) yhden säännönmukaisen viikoittaisen lepoajan ja yhden lyhennetyn vähintään 24 tunnin pituisen viikoittaisen lepoajan. Vähennys on kuitenkin korvattava vastaavalla lepoajalla, joka käytetään kerralla ennen poikkeusjaksoa seuraavan kolmannen viikon loppua;

c) ajoneuvot on 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen varustettu asetuksen (ETY) N:o 3821/85 liitteen IB vaatimusten mukaisilla valvontalaitteilla; ja

d) 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen, jos ajo tapahtuu kello 22:n ja 6:n välisenä aikana, ajoneuvon miehitys kaksinkertaistetaan tai 7 artiklassa tarkoitettua ajoaikaa vähennetään kolmeen tuntiin.

Komissio seuraa tiiviisti tämän poikkeuksen käyttöä varmistaakseen, että taataan hyvin tiukkojen tieturvallisuutta koskevien ehtojen säilyminen, erityisesti tarkastamalla, että yhteenlaskettu kokonaisajoaika poikkeuksen kattamana ajanjaksona ei ole liiallinen. Komissio laatii viimeistään 4 päivänä joulukuuta 2012 kertomuksen, jossa arvioidaan poikkeuksen vaikutuksia tieturvallisuudelle sekä siihen liittyviä sosiaalisia näkökulmia. Komissio tekee ehdotuksen tämän asetuksen muuttamiseksi tältä osin, jos se katsoo sen asianmukaiseksi.

(*) EUVL L 300, 14.11.2009, s. 88."

VIII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

30 artikla

Kumoamiset

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 684/92 ja (EY) N:o 12/98.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

31 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 4 päivästä joulukuuta 2011, lukuun ottamatta 29 artiklaa, jota sovelletaan 4 päivästä kesäkuuta 2010.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä lokakuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
J. BUZEK	C. MALMSTRÖM

LIITE I

Yhteisön liikenneluvan turvaominaisuudet

Yhteisön liikenneluvassa on oltava ainakin kaksi seuraavista turvaominaisuuksista:

— hologrammi,

— paperissa on erityiskuituja, jotka näkyvät UV-valossa,

— vähintään yksi mikrokirjoitusta sisältävä rivi (kirjoitus näkyy ainoastaan suurennuslasilla ja sitä ei voida jäljentää kopiokoneilla),

— kosketeltaessa tuntuvat kirjasimet, symbolit tai kuviot,

— kaksoisnumerointi: sarjanumero ja myöntämisnumero,

— turvakuvioitu tausta, jossa on ohut aaltomainen viivakuvio ja iirispainatus.

LIITE II

Yhteisön liikenneluvan malli

EUROOPAN YHTEISÖ

(a)

(Väri: Pantone vaaleansininen, selluloosapaperi, koko DIN A4, vähintään 100 g/m²)

(Liikenneluvan ensimmäinen sivu)

(Laadittava liikenneluvan antavan jäsenvaltion yhdellä tai useammalla virallisella kielellä taikka jollakin niistä)

Liikenneluvan antavan jäsenvaltion tunnus (1)	Toimivaltaisen viranomaisen tai elimen nimi

LIIKENNELUPA N:o ...

(tai)

OIKEAKSI TODISTETTU JÄLJENNÖS N:o ...

toisen lukuun linja-autoilla harjoitettavaa kansainvälistä henkilöliikennettä varten

Tämän liikenneluvan haltija (2) .....
.....
.....

saa yhteisön alueella harjoittaa kansainvälistä maanteiden henkilöliikennettä toisen lukuun kansainvälisen linja-autoliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä 21 päivänä lokakuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1073/2009 säädettyjen edellytysten sekä tässä liikenneluvassa olevien yleisten määräysten mukaisesti.

Huomautuksia:	
.....	
Tämä liikennelupa on voimassa	– .....
Annettu ..... (paikka)	.....(aika)
..... (3)	

(1) Jäsenvaltioiden tunnukset: (B) Belgia, (BG) Bulgaria, (CZ) Tšekki, (DK) Tanska, (D) Saksa, (EST) Viro, (IRL) Irlanti, (GR) Kreikka, (E) Espanja, (F) Ranska, (I) Italia, (CY) Kypros, (LV) Latvia, (LT) Liettua, (L) Luxemburg, (H) Unkari, (MT) Malta, (NL)Alankomaat, (A) Itävalta, (PL) Puola, (P) Portugali, (RO) Romania, (SLO) Slovenia, (SK) Slovakia, (FIN) Suomi, (S) Ruotsi, (UK) Yhdistynyt kuningaskunta.
(2) Liikenteenharjoittajan nimi tai toiminimi ja täydellinen osoite.
(3) Liikenneluvan antaneen toimivaltaisen viranomaisen tai elimen allekirjoitus ja leima.

(b)

(Liikenneluvan toinen sivu)

(Laadittava liikenneluvan antavan jäsenvaltion yhdellä tai useammalla virallisella kielellä taikka jollakin niistä)

YLEISET MÄÄRÄYKSET

1. Tämä liikennelupa annetaan asetuksen (EY) N:o 1073/2009 nojalla.

2. Tämän liikenneluvan ovat antaneet sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, johon on sijoittautunut toisen lukuun toimiva liikenteenharjoittaja:

   a) jolla on oikeus harjoittaa sijoittautumisjäsenvaltiossa linja-autoilla säännöllistä liikennettä, mukaan lukien säännöllinen erityisliikenne tai satunnaisliikenne;

   b) joka täyttää yhteisön säännöksissä vahvistetut edellytykset kansallisen ja kansainvälisen maanteiden henkilöliikenteen harjoittajan ammattiin pääsylle;

   c) joka täyttää lainsäädännön vaatimukset kuljettajiin ja ajoneuvoihin sovellettavien vaatimusten osalta.

3. Liikennelupa oikeuttaa kaikilla liikenneyhteyksillä yhteisön alueella tehtävien matkojen osalta harjoittamaan toisen lukuun maanteitse kansainvälistä henkilöliikennettä:

   a) jonka lähtö- ja saapumispaikka sijaitsevat kahdessa eri jäsenvaltiossa ja joka voi tapahtua yhden tai useamman jäsenvaltion tai kolmannen maan kautta,

   b) jonka lähtö- ja saapumispaikka sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa, kun matkustajia otetaan kyytiin ja jätetään kyydistä toisen jäsenvaltion alueella tai kolmannessa maassa,

   c) jäsenvaltiosta kolmanteen maahan tai päinvastoin, mikä voi tapahtua yhden tai useamman jäsenvaltion tai kolmannen maan kautta,

   d) kolmansien maiden välillä, mikä tapahtuu yhden tai useamman jäsenvaltion alueen kautta,

   sekä ajoneuvojen kuljettamiseen tyhjillään näiden kuljetusten yhteydessä asetuksessa (EY) N:o 1073/2009 säädetyin edellytyksin.

   Kun on kyse liikenteestä jäsenvaltiosta kolmanteen maahan tai päinvastoin, asetusta (EY) N:o 1073/2009 sovelletaan siihen osaan matkasta, joka tapahtuu sen jäsenvaltion alueella, jonka kautta liikennöidään. Sitä ei sovelleta siihen jäsenvaltion alueella tapahtuvaan matkan osaan, jonka kuluessa matkustajia otetaan kyytiin tai jätetään kyydistä, kunnes yhteisön ja kyseisen kolmannen maan välillä on tehty tarvittava sopimus.

4. Liikennelupa on henkilökohtainen eikä sitä saa siirtää toiselle.

5. Liikenneluvan myöntäneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa sen erityisesti, jos liikenteenharjoittaja:

   a) ei enää täytä asetuksen (EY) N:o 1073/2009 3 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä;

   b) on antanut vääriä tietoja yhteisön liikenneluvan myöntämistä tai uusimista varten;

   c) on syyllistynyt yhteisön tieliikennelainsäädännön vakavaan rikkomukseen missä tahansa jäsenvaltiossa, erityisesti ajoneuvoja koskevien vaatimusten, kuljettajien ajo- ja lepoaikojen sekä asetuksen (EY) N:o 1073/2009 5 artiklan 1 kohdan viidennessä alakohdassa tarkoitetun väliaikaisen tai rinnakkaisliikenteen luvattoman harjoittamisen osalta. Sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, johon rikkomukseen syyllistynyt liikenteenharjoittaja on sijoittautunut, voivat muun muassa peruuttaa yhteisön liikenneluvan tai peruuttaa kaikki yhteisön liikenneluvan oikeaksi todistetut jäljennökset tai jotkin niistä määräajaksi tai kokonaan.

   Nämä seuraamukset on määriteltävä ottamalla huomioon yhteisön liikenneluvan haltijan tekemän rikkomuksen vakavuus sekä tämän hallussa haltijalla olevien kansainvälistä liikennettään koskevien oikeaksi todistettujen jäljennösten kokonaismäärä.

6. Liikenteenharjoittajan on säilytettävä liikenneluvan alkuperäiskappale. Kansainvälistä liikennettä harjoittavassa ajoneuvossa on oltava liikenneluvan oikeaksi todistettu jäljennös.

7. Liikennelupa on esitettävä minkä hyvänsä valtuutetun tarkastusviranomaisen pyynnöstä.

8. Liikenneluvan haltijan on noudatettava kussakin jäsenvaltiossa siellä voimassa olevia, erityisesti kuljetuksia ja liikennettä koskevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

9. ”Säännöllisellä liikenteellä” tarkoitetaan liikennettä, jolla huolehditaan henkilöliikenteestä määrätyin väliajoin määrätyllä reitillä ja jolla matkustajia otetaan kyytiin ja jätetään kyydistä ennalta vahvistetuissa pysähdyspaikoissa sekä siten, että liikenne on kaikkien käytettävissä, ja siihen voi tarvittaessa liittyä pakollinen paikanvaraus.

Liikenteen harjoittamisen edellytysten mukauttaminen ei vaikuta siihen, onko liikenne säännöllistä.

Säännöllinen liikenne on luvanvaraista.

”Säännöllisellä erityisliikenteellä” tarkoitetaan, sen järjestäjästä riippumatta, säännöllistä liikennettä, jolla huolehditaan vain tiettyjen matkustajaryhmien kuljetuksesta ilman muita matkustajia aika ajoin määrätyllä reitillä ja jolla matkustajia otetaan kyytiin ja jätetään kyydistä ennalta vahvistetuissa pysähdyspaikoissa.

Säännölliseen erityisliikenteeseen sisältyvät:

a) työntekijöiden kuljettaminen kodin ja työpaikan välillä;

b) koululaisten ja opiskelijoiden kuljettaminen oppilaitokseen ja takaisin.

Se seikka, että liikennejärjestelyjä voidaan muunnella käyttäjien vaihtelevien tarpeiden mukaan, ei vaikuta siihen, onko kyse säännöllisestä erityisliikenteestä.

Säännöllisen erityisliikenteen harjoittaminen ei edellytä lupaa, jos siitä on tehty sopimus järjestäjän ja liikenteenharjoittajan välillä.

Sellaisen väliaikaisen tai rinnakkaisliikenteen järjestäminen, joka palvelee samaa asiakaskuntaa kuin olemassa oleva säännöllinen erityisliikenne, on luvanvaraista.

”Satunnaisliikenteellä” tarkoitetaan liikennettä, joka ei sisälly säännöllisen liikenteen määritelmään, säännöllinen erityisliikenne mukaan luettuna, ja jolle on erityisesti ominaista, että siinä on kyse asiakkaan tai liikenteenharjoittajan omasta aloitteesta muodostetun ryhmän kuljettamisesta. Sellaisen rinnakkaisen tai rinnakkaisliikenteen järjestäminen, joka on verrattavissa olemassa olevaan säännölliseen liikenteeseen ja joka palvelee sen kanssa samaa asiakaskuntaa, edellyttää asetuksen (EY) N:o 1073/2009 III luvussa säädetyn menettelyn mukaisesti myönnettävää lupaa. Satunnaisliikenne voi olla aika ajoin tarjottavaa olematta sen vuoksi muuta kuin satunnaisliikennettä.

Satunnaisliikenteen harjoittaminen ei edellytä lupaa.

LIITE III

VASTAAVUSTAULUKKO

Asetus (ETY) N:o 684/92	Asetus (EY) N:o 12/98	Tämä asetus
1 artikla		1 artikla
2 artiklan 1.1 kohta	2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 2 kohta, 5 artiklan 1 kohta
2 artiklan 1.2 kohta	2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 3 kohta, 5 artiklan 2 kohta
2 artiklan 1.3 kohta		5 artiklan 1 kohdan viides alakohta
2 artiklan 3.1 kohta	2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 4 kohta, 5 artiklan 3 kohta
2 artiklan 3.3 kohta		5 artiklan 3 kohta
2 artiklan 3.4 kohta		5 artiklan 3 kohta
2 artiklan 4 kohta		2 artiklan 5 kohta, 5 artiklan 5 kohta
3 artikla		3 artikla
3 a artikla		4 artikla
4 artikla		5 artikla
5 artikla		6 artikla
6 artikla		7 artikla
7 artikla		8 artikla
8 artikla		9 artikla
9 artikla		10 artikla
10 artikla		11 artikla
11 artikla		12 artikla
12 artikla		13 artikla
13 artikla		5 artiklan 5 kohta
	1 artikla	14 artikla
	2 artiklan 4 kohta	
	3 artikla	15 artikla
	4 artikla	16 artikla
	5 artikla	4 artiklan 3 kohta
	6 artikla	17 artikla
	7 artikla	28 artiklan 3 kohta
	8 artikla	26 artikla
	9 artikla	
14 artikla		18 artikla
15 artikla		19 artikla
	11 artiklan 1 kohta	20 artikla
16 artiklan 1 kohta		21 artiklan 1 kohta
16 artiklan 2 kohta		21 artiklan 2 kohta
16 artiklan 3 kohta		22 artiklan 1 kohta
16 artiklan 4 kohta		23 artiklan 1 kohta
16 artiklan 5 kohta		22 artiklan 2 kohta
	11 artiklan 2 kohta	23 artiklan 2 kohta
	11 artiklan 3 kohta	23 artiklan 2 kohta
	11 artiklan 4 kohta	
	12 artikla	22 artiklan 5 kohta, 23 artikla

Asetus (ETY) N:o 684/92	Asetus (EY) N:o 12/98	Tämä asetus
	13 artikla	
16 a artikla	10 artikla	26 artikla
17 artikla		
18 artikla		25 artikla
19 artikla	14 artikla	27 artikla
20 artikla		
21 artikla		30 artikla
22 artikla	15 artikla	31 artikla
Liite		Liite II